

Η ΑΠΟΚΡΥΦΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΡΟΔΟΛΦΟΥ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ

Είνε στοιχειωμένη ή «Φωλιά του γερακιού»: Περίεργα φαινόμενα στη βίλλα του Βαλεντίνο. Το φάντασμα του Μπέ-
έρλυ Χίλλς. Πώς εφωτογράφησε το φάντασμα του «Ρούντι» ή Βίλμα Μπάνκνυ. Η αποκαλυπτική έρευνα μις Άμερικαν-
ίδες δημοσιογράφου. Μιά νύχτα στο «μαύρο δωμάτιο». Ένας κέρταρας σύντροφος, κτλ. κτλ.

Όλο τον κόσμο.

Ίδου περί τινος πρόκειται: Λένε, ότι το φάντασμα του Βαλεν-
τίνο επισκέπτεται κάθε νύχτα τη βίλλα του, την πασίγνωστη «Φω-
λιά του γερακιού», στο Μπίθβολν Χίλλς του Χόλλυγουντ.

Η βίλλα αυτή, ή ομοίωσή της ή καλύτερα αυτή όλες τις
βίλλες των «Λούδων», ήταν τό ήρωα ανάτορο του νεοτέρου Λόν
Ζωνάν, όπου τού άρεσε ν' αποτραβιέται από τόν θόρυβο και τά σκάν-
δαλα του Χόλλυγουντ και νά ζή μόνος μέ τά ζωαριζά όνείρα του
και τήν κοινή κι' άγάπητη μελαγχολία του.

Έδω και λίγον καιρό λοιπόν, ή «Φωλιά του γερακιού» στο Μπέ-
έρλυ Χίλλς, που είνε μια από τις πιο όμορφες και τις πιο γραφί-
κές τοποθεσίες της Καλιφορνιας, έπρόκειτο νά πουληθή αντί 200,000
δολαρίων σ' ένα θαυμάσιο τραπέζι της Νέας Υόρκης. Παρα-
δόξως όμως, τήν ήμέρα της έπιγοράφης τών συμβολαίων, ο άγορα-
στής δέν παρουσιάστηκε κι' έτσι μετακόμισε ή πώλησίς της. Από
τότε, όσο άλλοι θέλησαν ν' αγοράσουν τή βίλλα του Βαλεντίνο,
τήν τελευταία στιγμή έμποδίστηκαν, από τυχαίες και παράξενες συμ-
πτώσεις και δέν ξαναπαρουσιάστηκαν. Καταλαβαίνετε τώρα ότι όλα
αυτά δέν άρχισαν νά δημοσιεύθουν ένα περίεργο θρόλο για τή
«Φωλιά του γερακιού» και για τό άνεξήγητο μυστήριο που τήν πε-
ριβάλλει.

Έλεγαν δηλαδή ότι ή βίλλα του Βαλεντίνο είνε στοιχειωμένη...
Και νά σήμερα που άποδεικνύεται από διάφορα έκπληκτικά φαι-
νόμενα κι' άνεξήγητα γεγονό-
τα ότι ή διάδοσι αυτή στήριζε-
ται σέ κάποια πραγματικότητα...

Ανηγόνται λοιπόν ότι μια νύ-
χτα ήρτασε τρέγοντας στο Χόλ-
λυγουντ ένας από τούς φύλακες
της «Φωλιάς του γερακιού» κι'
είδοιτοίσε τρομοκρατημένους τούς
φύλους του όραίου «Ρούντι» ότι
είχε ίδει μέ τά μάτια του τό φάν-
τασμα του Βαλεντίνο νά περιφέ-
ρεται στους διαδρόμους της κοι-
μής βίλλας του.

Μιά άλλη νύχτα πάλι, ένας ή-
πρετης του σταύλου έτρεξε στην
κινηματογραφούπολι κατάχλωμος
και διέδωσε σ' όλο τόν κόσμο ότι
τήν στιγμή που έτάιζε τ' άλογα,
είδε έξαφνα τόν πεθαμένο κύριό
του νά μπαίνει στο σταύλο και νά
χαιδεύη ένα άπ' αυτά, τό άγαπη-
μένο του «Μπίλκν μπόυ»...

Μιά δέν διηγούνται μόνο αυτά στο Χόλλυγουντ. Λένε άκόμη ότι
ο Τζωρτζ Ουίλσον, ο γνωστός έπιχειρηματίας του κινηματογράφου
που ήταν στενός φίλος του Βαλεντίνο και που έχει διώ δόκαους
γραμμοφώνου μέ διώ από τά όμοιάτερα τραγούδια του «Ρούντι»,
κάθε φορά που τούς παίζει, χαμηλώνει τό φως του σαλονιού του και
τότε άκούει καθαρά τή φωνή του Βαλεντίνο, δίχως τόν μεταλλικό
έκείνο ήχο που κάνει τό γραμμόφωνο, σάν νά τραγουδά ή δηλαδή ο
ίδιος ο νεκρός καλλιτέχνης!...

Η Βίλμα Μπάνκνυ πάλι, ένας από τούς μεγάλους έρωτες του
«Ρούντι», όταν φωτογράφησε έδω και λίγο καιρό τό στούντιο, στο
όποιο ο Βαλεντίνο είχε εγυρώσει τό πρώτο του φιλμ, «Τούς τέσσε-
ρες ήλιούς της Άποκαλύψεως», είδε κατάπληκτη νά παρουσιάζε-
ται σ' όλες τις άρνητικές πλάκες ή σκιά τού «Ρούντι»!...

Γιά τά δόση λοιπόν ένα τέλος σ' όλες αυτές τις άλλόκοτες ιστο-
ρίες που κυκλοφορούν άχι μόνο στο Χόλλυγουντ, άλλα και σ' όλες
τις «Ηνωμένες Πολιτείες» μέ Άμερικανίδα δημοσιογράφος, ή φίμη
Μπέτυν Άριστρουκ, άποφάσισε νά κοιμηθή μια νύχτα στην κρε-
βατοκάμαρα της «Φωλιάς του γερακιού» για νά εξακριβώσει αν είνε

Στη μέση της σκάλας ήταν μια σκιά που έμοιαζε του Βαλεντίνο.

άληθεια ότι τό φάντασμα του Βαλεντίνο επισκέπτεται κάθε βράδι
τη βίλλα του... Και νά τώρα πως περιγράφει αυτή τήν περίεργη
περιπέτεια της:

«Έφτασα στη βίλλα τήν ώρα που έδυε ο ήλιος και σās έε-
βαιώνω ότι ή «Φωλιά του γερακιού» μου φάνηκε σάν ένα από έ-
κείνα τά εφιαλτικά παλάτια που βλέπουμε στον ύπνο μας... Τή
στιγμή που περνούσα τό κατώφλι της είσοδου, συνδυομένη από
ένα φύλακα και από τή γυναίκα του, ήκουσα έξαφνα πένθημα
ουθραίσματα που μ' έκαναν ν' άνατριχιάσω...

— Μή φοβάστε... Μου είνε ή γυναίκα του φύλακα, μια σο-
βαρή και ψύχραιμη Άγγλιδα. Είνε ο «Ρούντι» και ή «Μίκορνι»...
Τά σκυλιά του μακαρίτη του κυρίου μας... Έτσι ουθραίζουν όταν
έρθει κανένας επισκέπτης στη βίλλα...

Προχώρησα με, όταν μια στιγμή είδα τήν άγγλιδα νά
χλωμαίξη και νά κυτάξη μέ φόβη τό πάτωμα του διαδρόμου.
Έπάνω στο παρκέτο έβλεπε κανείς καθαρά ίχνη από βήματα κά-
ποιου που είχε περάσει κι' είχε χυθεί στο έδαφος του διαδρόμου,
όπου βρισκότανε τό «άτελει» του Βαλεντίνο...

— Περίεργο, μέ τήν άλήθεια! Ψιθύρισε ή γυναίκα του φύ-
λακα. Χτες ακριβώς εγώ ή ίδια σκούπισα αυτόν τόν διαδρόμο κι'
έκλειδώσα μόνη μου τήν έξοπορτα. Ποιος μπορούσε νά μπη έδω
μέσα άφου κρατούσα εγώ τά κλειδιά!...

Ο Άνδρας της, χλωμός κι'
αυτός, έσκυψε τό κεφάλι του
και δέν τής άπάντησε. Όσο
για μένα, ομολογώ ότι τά ουθ-
ραίσματα του «Ρούντι» και της
«Μίκορνι» που εξακολουθούσαν
ν' άκούγονται καθώς και τά
μυστηριώδη αυτά βήματα, μου
είχαν κάνει μεγάλη έντύπωσι.

Τό σπίτι του Βαλεντίνο, που
άλλοτε ήταν έπιπλωμένο μέ ά-
φάνταστα πολυτέλεια, σήμερα
είνε ήδειο. Όλα τά δωμάτια
που επισκέφθηκα ήσαν γυμνά
και κρύα. Μπροστά στην κρυ-
σταλλίνη πόρτα ενός άπ' τά
δωμάτια αυτά ή γυναίκα του
φύλακα μου είνε:

— Έδω είνε τό μαύρο δω-
μάτιο, όπου συνήθιζε ν' άνα-
παύεται ο κύριός μας... Τόν
τελευταίο καιρό μάλλον τό εί-
χε κάνει κρεβάτοκάμαρα...

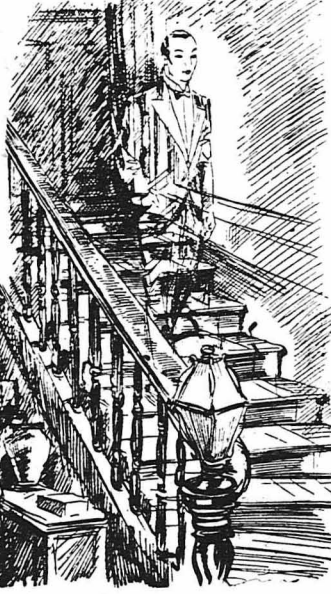
Έπειτα μου άνοιξε τήν πόρ-
τα και μπήκα σ' ένα μικρό δω-
μάτιο μέ μεγάλα παράθυρα που
έβλεπαν προς τόν κήπο. Η
κορτινές, τά κουφώματα, οί
τοίχοι, τό ταβάνι, τό πάτωμα,
τά πάντα εκεί μέσα ήσαν κα-
τάμαυρα!... Άνατριχιάσα δι-
χως νά τό θέλω, σάν νά βρι-
σκόμουν μέσα σ' ένα νεκρικό
θάλαμο και δίπασα στην άρχή,
μέ τήν άλήθεια, νά περάσω τή
νύχτα μου σ' αυτή τήν πένθημη κρεβάτοκάμαρα...

— Τά σκυλιά δέν έδειξαν ποτέ ότι άντελήφθησαν τίποτε:
ρώτησα τό φύλακα, που ήξερε ότι είχα πάει στη «Φωλιά του
γερακιού» για νά εξακριβώσω αν ήταν άλήθεια όσα έλεγαν για τό
φάντασμα του Βαλεντίνο.

— Μιά φορά μόνο... Μου άπάντησε εκείνος και σώπασε...
Έπειτα όμως μου ξαναείπε:

— Τήν περασμένη έδομάδα, ύστερ' από τά μεσάνυχτα, τ' ά-
κουσα νά ουθραίζουν σάν νά κλαίγανε... Σηκώθηκα λοιπόν άμέ-
σως και κατέβηκα στο κήπο... Ο «Ρούντι» και ή «Μίκορνι» στε-
κόντουσαν κάτω από τό παράθυρα του μαύρου δωματίου μου, κυ-
τάζοντας ψηλά, ουθραίζανε πένθημα... Έκνιτταξα κι' εγώ τά πα-
ράθυρα, και δέν είδα τίποτα... Τί νά ήσαν άραγε!... Ίσως καμ-
μιά γάτα...

Μά αν δέν ήταν;
Ο φύλακας κι' ή γυναίκα του, ύστερ' από λίγη ώρα, μου έ-
φεραν ένα μικρό κρεβάτι για νά περάσω τή νύχτα μου στο μαύ-
ρο δωμάτιο. Μέ περιποιήθηκαν όσο μπόρεσαν καλύτερα κι' έπει-
τα μέ καληνύχτισαν κι' έφυγαν. Απομένει μόνη μέσα στην άλ-
λόκοτη αυτή κρεβάτοκάμαρα του «Ρούντι». Άλήθεια όμως, τί

σύμπτωσι ! Έκεινη την ημέρα ακριβώς ήταν ή επίτειος του θα-
νάτου του...

Κάθισα σέ μιὰ πολυθρόνα, χαμήλωσα τὸ φῶς, κι' ἄρχισα νὰ
συλλογιζώμαι τὸν «Ροῦντι». Ὁ ἀέρας ὅμως τοῦ δωματίου του
μοῦ φαινόταν θερμοῦς, σὰν νὰ μὴν ἦταν τὸ σπῆτι του ἄδειο κι'
ἐρημ... Μοῦ ἔδινε τὴν ἐντύπωσι ὅτι εἶχε διατηρήσει τὴν π α λ η ἄ
τὸν ἀτμόσφαιρα. Θά μὲ πιστέψετε ; Ὅλη ἐκεῖνη τὴ νύχτα, ποῦ
τὴν πέρασα ἀγρυπνῆ, δὲν κατάλαβα οὔτε μιὰ στιγμή ὅτι ἦμουν
θλονόναχ... Νόμισα ὅτι κ α π ο ι ο ς μού κρατοῦσε συντροφιά...

Φαίνεται ὡστόσο ὅτι κοιμήθηκα ὕστερ' ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα...
Ὅταν ξύπνησα δὲν εἶχε ζημερώσει ἀκόμη. Μόλις ἐχάραξε... Κι'
ἔξαφνα, χωρὶς ν' ἀκούσω κανένα θόρυβο, εἶχα καθαρή τὴν ἐν-
τύπωσι ὅτι κ α π ο ι ο ς εἶχε μπῆι στὸ δωμάτιο ποῦ ἦταν ἀκρι-
βῶς ἀπάνω ἀπὸ τὴν κρεββάτσκαμαρα κι' ἔπυον θροιστόταν ἡ ἐπιβλι-
θήκη τοῦ Βαλεντίνο...

Γιὰ τὴν διώξω αὐτὴν τρελλή ιδέα ἀπὸ τὸ μυαλό μου ἐγγῆ-
κα ἀπὸ τὸ μαῦρο δωμάτιο κι' κάθησα σέ μιὰ πολυθρόνα, στήν ἀγ-
χὴ τῆς σκάλας ποῦ ὠδηγοῦσε στὸ ἀπάνω πάτωμα. Σέ μιὰ στιγμή
δὲ, γύρισα τὸ κεφάλι μου περὶ ἄνωγας καὶ κίτταξα πρὸς τ' ἀπάνω.
"Ε, λοιπόν, ἡ ὄνειρένυμον ἢ στὴ μέση τῆς σκάλας ἦταν μιὰ
σκιά !... Πετᾶχτικα ἀμέσως ἀπὸ τὴν θέσι μου κι' ἐπῆρα κοντὰ
μου. Ἡ σκιά ὅμως εἶχε γίνεσι ἀφανη !... Σανακάρησα στὴν θέσι
μου, καὶ νὰ πάλι στὴ μέση τῆς σκάλας ἢ σκιά !... Μέσα στὸ γκρι-
ζὸ ἡμίφως τῆς αὐγῆς δεικνύσα καθαρά μιὰ σ ι λ ο υ ε τ τ α, ποῦ
ἐμοιαζε τοῦ Βαλεντίνο... Κάθε φορὰ ὅμως πὸν σηκώνουσα κι'
ἐπλησίασα στὴ σκάλα ἢ σκιά ἐξαφανίζεταν !... Δὲν μπορούσα πιά
ν' ἀνικρυφῶ αὐτὴν τὴν ὄπτασι... Μοῦ φαινόταν ὅτι θὰ τρελλα-
θῶ καὶ μ' ἕνα πῆδημα ὠρῆμα πρὸς τὴν πόστα, τὴν
ἀνοιξα καὶ ἐβγήκα στὸν κῆπο... Ὁ «Ροῦντι» καὶ ἡ
«Μπροῦν» μὲ εἶδαν ἄρχισαν νὰ σὺβλιάζουν, μὰ
δὲν μὲ πείραξαν. Ὁ φύλακας τότε καὶ ἡ γυναῖκα του
ἐτρέξαν κοντὰ μου, μὲ τὰ νυχτικὰ τους καὶ ἄρχισαν
νὰ μὲ ρωτοῦν μ' ἀγωνία :

— Εἶδατε τίποτε; Τί ἔχετε, μίς "Αρμστρογκ; Μή-
πως εἶδατε τίποτε;...

— Ὁχι, ὄχι !... τοὺς ἀπάντησα, κουνώντας ἀργὰ
τὸ κεφάλι μου, γιατί δὲν μπορούσα νὰ κλιῆσω ἀπὸ τὴ
συγκίνησι μου...

Αὐτὴ εἶνε ἡ περιπέτειά μου, —καταλήγει ἡ ἀμερι-
κανίδα δημοσιογράφος. Μὰ μὴ μοῦ ζητᾶτε τώρα νὰ
εὔλωσο συμπεράσματα. Δὲν μπόρεσα νὰ ἐξακριβώσω τί-
ποτε... Μοῦ φάνηκε δὲν εἶδα τὸ φάντασμα τοῦ Βα-
λεντίνο... Δὲν εἶμαι ὅμως βεβαίω... "Ἐνα μόνον πράγ-
μα μπορῶ νὰ βεβαιώσω : ὅτι δὲν ἦμουν μ ὀ ν η ἐκεῖ-
νη τὴ νύχτα ποῦ τὴν πέρασα στὴ «Φοιλιὰ τοῦ γερα-
κιού»...

Τὸ μυστήριό λοιπὸν ποῦ περιβάλλει τὴ βίβλα τοῦ Βα-
λεντίνο στὸ Μπέντλεν Χιλδς ἔξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ
ἀνεξήγητο καὶ νὰ σχολιάζεται κάθε ἡμέρα ἀπὸ τὴς ἀ-
μερικανικῆς ἐφημερίδες.

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΠΟΥΛΙΩΝ

Τι συνέπειες μπορεῖ νάχη σ' ἕνα πουλάκι ὁ ὑπερβολικὸς φόβος;
Ἀκούστε σχετικῶς τὴς φοβερῆς περιπέτειες ἑνὸς κωμικοῦ τῆς Βι-
έννης, γιὰ νὰ καταλάβετε πόσο εὐπαθῆς νευρικὸ σύστημα ἔχουν καμ-
μιὰ φορὰ αὐτοὶ οἱ μικροὶ φτερωτοὶ τραγουδιόπιδες.

Φυλακισμένον ἀπὸ κλουβί του τὸ διενεργεῖτο αὐτὸ καναρινὸ κελαιδού-
σε μὲ πάθος ἀπὸ τὸ πρωὶ ὄς τὸ βράδι.

Ἐνας μαῦρος γάτος ὅμως ἐπιβουλεύτηκε τὴ ζωὴ του καὶ μιὰ μέ-
ρα πῆδρε ἀπάνω στὸ κλουβί του, ἀράχτηκε ἀπὸ αὐτὸ καὶ κρεμά-
ταν προσπαθώντας νὰ χάσῃ τὰ πόδια του ἀνάμεσα ἀπ' τὰ σύματα.
Ἐτσι, σέ κάποια στιγμή ξεκαρφώθηκε ἡ κρεμάστρα καὶ ὁ γάτος μα-
ζὺ μὲ τὸ κλουβί κολίστησαν στὸ πάτωμα. Εὐτυχῶς ἐκεῖνη τὴ στιγμή
κατέφθισε ἡ κυρία τοῦ καναρινοῦ, μ' ἕνα ξεκομιστήρι στὸ χέρι κι'
ὁ γάτος πῆδρε στὰ πόδια.

Ἡ κυρία σήκωσε τὸ κλουβί ἀπὸ γάτο καὶ βόηκε ἀνάσθητο τὸ
καναρινάκι τῆς. Ἀλλὰ πῆγῃ δὲν φαινόταν πουθενά. Τί εἶχε συμβεῖ;
Ἀπλοῦστατα, εἶχε λιποθυμίσει, τὸ καίμενο, ἀπὸ τὸ φόβο του !

Τὸ ἐφράντισε λοιπὸν μὲ λίγο κρύο νεράκι καὶ τὸ καναρινὸ συνήλ-
θε. Ὑστερα ἀπὸ λίγο ἄρχισε πάλι νὰ πηδᾷ καὶ νὰ φτερουγίζῃ ἀπὸ
τὸ ἕνα ραβδίκι στ' ἄλλο, μέσα στὸ κλουβί του, ἄρχισε νὰ πρῶθι τὸ
καναριόφι του καὶ νὰ πίνῃ τὸ θροσερὸ νεράκι του, μὲ τὴν ἴδια εὐ-
χαριστήσι δπως καὶ πρῖν.

Ἀλλὰ ἡ... δολοφονικὴ ἐπίθεσι τοῦ γάτου εἶχε καὶ μιὰν ἄλλη λι-
πρότατη συνέπεια. Ἐβανε τὸ καναρινὸ νὰ χάσῃ τὴ με-
λωδικὴ φωνούλα του καὶ νὰ μὴν μπορῇ νὰ κελαιδᾷ
πιά.

Ἐξῆ ἐβδομάδες κράτησε ἡ ἀδιαθεσία αὐτῆ τοῦ κα-
ναρινοῦ. Κατὰν ὅμως, ἕνα πρωὶ, ποῦ ἔλαμψε ὠραιό-
τερος ὁ ἥλιος στὸν οὐρανὸ τῆς Βιέννης, τὸ θουβὸ κα-
ναρινάκι ξαναβόηξε τὴ φωνούλα του. Καὶ ἄρχισε πάλι
νὰ ξεφρελλοῦν τὴν κυρία του καὶ τὴ γειτονία μὲ τοὺς
μελωδικούς λαυγγιστούς του.

ΣΚΕΨΕΙΣ, ΓΝΩΜΕΣ, ΛΕΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Ὁ ἔρωτος εἶνε γιὰ τὸν ἀνθρώπο ὅτι τὰ φτερά στὰ πουλιά. Ὁ ἔρ-
γὸς ὅμως τῆς ἀνάγκης τὸν κάνει νὰ σαυθῇ πρὸς τὴ γῆ.

Ἡ ἀγάπη ἀποζημιώνει γιὰ ὅλες τὴς θυσίες.

Ὅσο ποῦ πολλα θεράζουμε στὸν ἔρωτα, τόσο ποῦ ποὺ ἀγαποῦμε.

Ὁ ἔρωτος ἀπλώνεται ἀπάνω ἀπὸ τὸ θάνατο, ὅπως ὁ ὄρανος ἀπ'
τὸν ὠκεανό.

Ἡ φιλία εἶνε ἔρωτος χωρὶς φτερά.

Δυὸ πλάσματα ποῦ ἀγαπιούνται ἀληθινά, κατορθώνουν ἕνα ὑπέ-
ροχο θαῦμα: Δυὸ σώματα νὰ ζοῦν μὲ μιὰ μόνον ψυχή.

Ὁ ! Ἡσὸ ἡ ἀνοιξὴ τῆς ἀγάπης κοιτᾷ μὲ τὴν ἀστατή ἀμορφιά
μιᾶς ἀπριλιάτικης ἡμέρας. Ὁ ἥλιος ὕστερα ἀπὸ τὴς πρῶτες λαμπρῆς
ἀχτίνες, σκοτεινιάζει σιγά-σιγά ἀπὸ τὰ μαῦρα σύννεφα.

Κοί ὁ ἔρωτος καὶ ἡ φιλία ἔχουν μέσα τους πάντα λίγη φωτιά. Τοῦ
ἔρωτος ἡ φωτιά μᾶς καίει κάποτε, τῆς φιλίας ὅμως μᾶς ζεσταίνει
πάντοτε εὐχάριστα.

Ὁ ἔρωτος εἶνε μιὰ ἀνοή τοῦ Θεοῦ μέσα στὴν καρδιά μας.

— Δὲν ὑπάρχει συγγενέστερο αἰσθημα πρὸς τὴν θρησκεία ἀπὸ τὴν
ἀγάπη.

Ἡ καρδιά δὲν ἔχει ρυτίδες, οὔτε ἠλιζία.

Ἡ ἀγάπη εἶνε δυνατώτερη ἀπὸ τὸν θάνατο.

Ὁ Θεὸς λέει σ' ἐκείνους ποῦ ἐρευνοῦν τὸν σκοτεινὸ
οὐρανὸ : «Ἀγαπάτε ! Ἀγαπάτε ! Μέσ' στὴν ἀγάπη
βρίσκεται ἡ ἀληθεία».

Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε τὴν καρδιά γιὰ ν' ἀγαπάμε
κάθε τι ποῦ εἶνε ὄμοιο. Ὁ ἔρωτος πρῶτος καὶ νὰ ζεσταῖν τὴ ζωὴ
μας ὄς τὸ τέλος τῆς. Μήπως γάνεται ὁ ἥλιος ἀπὸ
τὸν οὐρανὸ τὸν χειμῶνα ;

Μιὰ ὄμοιοη γυναῖκα ἀρέσει στὰ μάτια. Μιὰ καλὴ
γυναῖκα ἀρέσει στὴν καρδιά. Ἡ πρώτη εἶνε ζῶνυμα,
Ἡ δεύτερη θησαυρός.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

Ἡ ἀγάπη μᾶς δίδασκει ὅλες τὴς ἀρετῆς.

